

[HUFCZYK *sb m*

A pl hufczyki.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „hufiec”, tu przen: gromadka, kupka, zbiorek: Dowody fwoie ná czterzy części dzieli/ [...]

A to ieft ie⁸⁰ wálne rozdźielenie świádectw: ktore zász poty^m ná ofobne hufczyki fzykuie. Abowiem świádectwá fámy/ dzieli ná trzy hufczyki. CzechRespons 28.

Synonim: kupka.

Cf HUFEKZEK, HUFIK]

WG